

## Március 15-i megemlékezés

Nemzeti ünnepünkről, március 15-éről, ebben a rendkívüli helyzetben is meg kell hogy emlékezzünk. Idén nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy az 1848-49-es forradalom és szabadságharc eseményeire emlékező gondolatokat szavakba foglaljam az iskola nevében.

Mikor megfogalmazódtak bennem a mai nap tiszteletére összegyűjtött gondolatok, eszembe jutottak diákkorom régi iskolai műsorai, a történelemkönyvek mondatai... Szavalatok hangjai csengtek vissza a fülemben, melyek mind büszkén ecsetelték 1848. március 15-ének, a magyar történelem talán egyik legbátrabb napjának eseményeit. Mindannyian ismerjük ezeket. Azt, ahogy a Pilvax kávéházban gyülekező fiatalok elindultak, hogy a nép nevében lefoglalják a Landerer-nyomdát, és cenzúrázatlanul kinyomtassák Petőfi Nemzeti dalát és a Tizenkét pontot. Azt, ahogy az elnyomó Habsburg hatalom ellen a néhány óra alatt több tízezer főre duzzadt tömeg egyszerre skandálja, hogy *„a magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk”*. Ismerjük, és biztosak vagyunk benne, hogy tudjuk, mit ünneplünk ezen a napon: a magyar nép példaértékű összefogását és harcát a szabadságért. Ez az összefogás napjainkban talán még többet mond nekünk, mint az eddigi megemlékezéseken, hiszen ezekben az időkben egy másik harcot is vívunk.

Szabadság. Milyen sokatmondó szó... De vajon meg tudjuk fogalmazni, hogy mit is jelent? Vajon ugyanazt jelentette a 19. század magyarságának, mint napjainkban számunkra? Nem hinném.

Mi a SZABADSÁG? Mit jelent ma ez a szó nekünk? Érdemes elgondolkodnunk ezen. Hiszen már ma sem ugyanazzal a jelentéssel bír számunkra, mint másfél évvel ezelőtt. A szabadság nekünk sem csupán az, hogy igényünknek megfelelően szabadon válogathatunk a boltban, hogy eldönthetjük, hogy szabadidőnkben melyik szórakoztató intézményt látogassuk meg. Egészen mást, sokkal többet jelent...

Emlékezzünk meg egy magyar fiatalemberről abból a korból, kinek történetét mindannyian jól ismerjük! 25 éves volt, éppen annyi, mint most én. Frissen nősült, és szenvedélyes szerelemmel szerette feleségét. Nem túl gazdag, de fiatal kora ellenére már népszerű, sikeres költő. Ígéretes jövő áll előtte. Igen, ez a személy nem más, mint Petőfi Sándor, akinek kilenc hónappal később, 1848. december 15-én fia született. Ennek ellenére ez a fiatalember valami elképesztő erőtől hajtva félredob mindent: biztos, sikeres pályát,

harmonikus családi életet, és harcba száll. És nem csak ő, hanem az ország több ezer fiatalja és időse döntött ugyanígy. De miért? Mi az a megfoghatatlan dolog, ami mindennél, még a saját életüknél is fontosabb volt számukra? A SZABADSÁG. NEMZETÜK SZABADSÁGA.

*„Oh szabadság, hadd nézzünk szemedbe!*

*Oly sokáig vártunk rád epedve,  
Annyi éjen által, mint kísértet,  
Bolygott lelkünk a világban érted.*

*Kerestünk mi égen-földön téged  
Egyetlenegy igaz istenséget,  
Te vagy örök, a többi mind bálvány,  
Mely leroskad, egy ideig állván.”*

*/Petőfi Sándor: A szabadsághoz/*

Köszönöm, hogy velem együtt emlékeztek!

Szlávik Renáta Éva  
gyakorló biológia–kémia szakos tanár